

Cuvânt înainte

Această carte apare în urma unei experiențe îndelungate în recuperarea copilului cu disabilități neuromotorii și reprezintă un „crâmpei din viața noastră”, o parte din suferința și bucuria pacienților noștri care, alături de noi, au învățat ce este răbdarea și cât de important este rolul lor în acest proces al reeducării terapeutice; este o carte care încearcă să vă aducă informații cât mai complete despre ce înseamnă abordarea copilului cu Paralizie cerebrală infantilă (PCI)/Infirmitate motorie cerebrală (IMC).

Să tratezi această patologie înseamnă responsabilitate, curaj, dăruire, putere de muncă, forța de a o lua de la capăt, de a executa mii și mii de mișcări, pentru a învăța copilul ce este „normalitatea”..... căci, este dificil să rămâi în lumea mirifică a acestora, deoarece este extrem de selectivă și „nu poate primi pe oricine”, ci numai pe „cei dăruți”; ei vor avea de străbătut un drum lung, care uneori poate părea fără sfârșit, iar tu, Kinetoterapeutul, vei fi alături de familia cuprinsă deseori de desnădejde, pentru a-i ajuta, încuraja și sprijini să se ridice și să meargă mai departe, pentru a câștiga această bătălie.

Calitatea educării terapeutice depinde de priceperea kinetoterapeutului, de precizia manevrelor, maniera cu care provoacă, facilitează și controlează reacțiile copilului. O ședință de educare terapeutică trebuie să reprezinte expresia acestor alegeri și integrarea în aceleași exerciții atât a componentelor terapeutice, cât și a celor educative.

Nu există program standard în recuperarea copiilor cu PC/IMC; de aceea este importantă determinarea pentru fiecare caz în parte, a tulburărilor prezente în disabilitatea globală și apoi găsirea celor mai eficiente metode de tratament. Putem spune că abordarea copilului începe cu evaluarea și se termină cu evaluarea.

Scopurile esențiale vor fi utilizarea tuturor posibilităților de învățare ale copilului în vederea obținerii reacțiilor active de care acesta dispune, recunoașterea incapacităților și prevenirea „stării de saturație” care-l va face să regreseze.

Obiectivele pe care le vom fixa vor fi diferite de la caz la caz, dar toate trebuie să aibă ca finalitate autonomia maximă a pacientului.

Abordarea copilului cu disabilități neuromotorii, în toată complexitatea sa, managerierea unor programe de educare terapeutică pentru acasă, nu vor fi decât benefice pentru evoluția acestuia.

Am avut șansa să participăm la multe congrese și cursuri de formare profesională în străinătate, iar cunoștințele acumulate ne-au permis să începem o muncă de pionierat în acest domeniu vast. Rezultatele nu au întârziat să apară.

Tehnicile de decontracturare pentru membrele inferioare și superioare, apareiajul, tehnica hrănirii și a masajului facial ne-au permis să intervenim cu responsabilitate și să fim deschizătoare de noi abordări în reeducarea copilului. Folosirea constantă și continuă a tehnicilor de decontracturare vă va ajuta să oferiți copilului șansa evitării intervențiilor chirurgicale, scutindu-l de suferință și uneori de dezechilibre majore, iar sistemul național de sănătate de cheltuieli inutile; încercați să demonstrați că intervenția kinetoterapeutică reprezintă o variantă viabilă, necesară și obligatorie pentru acești pacienți, iar rezultatele vor fi incredibile pentru mulți!

Autonomia copilului va crește o dată cu însușirea tehnicilor masajului facial și hrănirii; acestea ajută la tonifierea și stimularea musculaturii feței și implicit la acumularea unui bagaj minim de expresii verbale și nonverbale.

Trebuie să avem în vedere integrarea acestor copii în colectivitățile normale (grădiniță, școli), formarea profesională nu reprezintă în mijloc în sine, dar este un mijloc de autonomie suplimentară.

Un alt scop al educării terapeutice este acela de a ajuta copilul cu dizabilități să aibă relații armonioase cu familia sau anturajul și să nu dezvolte relații în sens unic protejat, dominat; să învețe să se privească și să se definească „eu sunt o persoană normală”. Deoarece omul se aseamănă în primul rând, cu toți ceilalți oameni, în al doilea rând cu unii oameni și în al treilea rând cu nici un alt om- prima afirmație se referă la aspectele biologice comune oamenilor, a doua la aspectele culturale și sociale și a treia la personalitatea individului uman.

Suntem convinse că această carte va reuși pe mulți „să-i dumirească”, oferindu-le șansa responsabilizării actului kinezic și sperăm că pot atinge, de ce nu?..... performanțele noastre.

*..... dedicăm această carte **doamnelor doctor Cristina Fozza și Mariana Cordun**, profesoarele noastre de suflet care, ne-au îndrumat pașii către reeducarea neuro-motorie și respectiv mânuirea condeiului și rigoriile cercetării științifice, deschizându-ne poarta spre perfecțiune.....*